

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецдиѣта; вжъ отъ имперіята, 4 бѣли мецдиѣта. Спомоществованіята грѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята надписуватъ-се до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Опѣя отъ нашити Българи отъ вжънъ които ще видятъ радостта на нашити балкапански чорбаджии отъ голѣмити фрази на Свъѣтникътъ тѣ ще са излѣжатъ много.

Наистина нашити чорбаджии бѣха приготвили на Т. Т. П. П. Авксентіа и Иларіона едно великолѣпно тържество. Единъ вапоръ вѣтъ подъ киріа отъ тѣхъ отиди да търси двамата владци и кучи ги чакаха при мостътъ за да ги заведѣтъ на Балатъ. Въ сѣщото врѣме маслиени вѣтви щеха да са раздадатъ на сичкити хора които щеха да зематъ участіе на тържественнѣтъ кортешъ.

Сичкити тѣя приготовления са направиха, разумѣва са, сѣсъ дозволеніето на грѣцката патріаршія; или по-добрѣ сѣсъ този голѣмъ алай тѣ искаха да са присмѣятъ на патріаршіята, на синодѣтъ и на народното сѣбраніе които бѣха направили да отидатъ по сюрюнь двамата наши владци.

Нѣ намѣсто да са присмѣятъ на Грѣцити, Грѣцити са присмѣяха на нашити чорбаджии и които направиха напрасно и напуста сичкити тѣхни кучи, сичкити тѣхни ковъ, сичкити тѣхни маслиени вѣтви.

Дѣйствително щомъ са научиха Грѣцити за приготовленията направени отъ нашити чорбаджии, тѣ са сѣбраха на Фенеръ, стекоха са при Н. В. А'Али-паша, казаха на Негово Височество чи грѣцото населеніе ще отговори безъ никакво съмнѣніе на тѣзи подбужденія на българскити чорбаджии и на тѣхнити мекерета; чи ще има, то са знай, много прѣсната грѣвъ.

Н. В. А'Али-паша познава твърдѣ добрѣ вложравността на Грѣцити и тѣхната жестокость щото зима въ уваженіе извѣстіето на патріаршіята и на синодѣтъ.

Единъ проводникъ отъ Високата Порта отиди слѣдователно на мостѣтъ и когито вапорѣтъ приближи, проводникѣтъ поинта двамата наши владци ако ще отидатъ, да или нѣ, да цѣлуватъ ръка на грѣцката патріаршія. Двамата наши владци отговориха чи тѣ нѣматъ нищо да разглѣждатъ сѣсъ грѣцката патріаршія и сѣсъ синодѣтъ.

Проводникѣтъ на Високата Порта упорствува обаче щото двамата наши владци да отидѣтъ да цѣлуватъ ръка на патріаршіята и да ѣ искатъ прошка. Нѣ кѣту неможа да ги кандѣрдиса, той заповѣда на капетанинѣтъ да тегли вапорѣтъ на островити на Принкипо или на Хаки.

Капетанинѣтъ поиска тогива една голѣма сума пари, и кѣту нерачи никой да му даде, той са отдалечи жестоко отъ мостѣтъ и тѣгли желѣзото на Ешилъ Кіошкѣ.

На минутата когито ставаха тѣя нѣща,

на мостѣтъ имаше много хлѣди народъ който по едно любопитство сабѣше стекълъ отъ сичкити части на столицната. Колко станаха тогива благодарни Грѣцити!!! и колко нашити балкапански чорбаджии достанаха посрамени!!!

Нашити чорбаджии не загубиха обаче куражатъ си. Двама или трима отъ тѣхъ са стекоха завчасъ при Н. В. А'Али-паша и го молиха да остави двамата наши владци да отидѣтъ на Балатъ.

Нѣ Негово Височество имъ дади да разумѣятъ чи ако царското правителство е дозволило на двамата владци да си додѣтъ тѣка за да сключатъ работити сѣсъ грѣцката патріаршія, то не е упълномощило нити тѣхъ нити чорбаджии да правѣтъ влѣненія срѣщу потріаршіята и да разлютятъ сичкото грѣцко населѣніе.

Слѣдъ кѣту напомнилъ добрѣ на нашити чорбаджии тѣхното неблагодаруеміе, Н. В. А'Али-паша благоизволилъ да сѣжели двамата наши владци и да имъ дозволи да отидѣтъ нощемъ и сѣсъ канѣкъ на Балатъ, нѣ чакъ кѣдѣто два и половина или три сахата.

На минутата когито пристигнаха на мѣтохѣтъ, който е близо до морето, момчетата отъ училището исняхъ една пѣсенъ която бѣха приготвили нарочно за това тържество. Подирѣ това владцити отидоха на оданти си.

Такива бѣха главнитѣ обстоятелства които забелязаха заврѣщаніето на двамата наши владци. Макарь и тѣхното заврѣщаніе да бѣше твърдѣ желателно, неможемъ да откажемъ обаче чи то стана въ обстоятелства по срамни отъ колкото славни за българскіятъ народъ.

Погрѣшката е пакъ на нашити чорбаджии и на тѣхнитѣ мекерета, които постапаха наистина както кокошкити. Когито кокошкити снѣсѣтъ яйцѣ, тѣ тутакси зафачатъ да куткудечатъ. Нашити чорбаджии и тѣхнитѣ мекерета куткудечаха слѣдъ кѣту снѣсоха яйцето си, а Грѣцити го грабнаха.

Ако хортусаи тѣй, нѣ не искаме да имъ са писмивами, нѣ да ги направимъ да бѣдѣтъ по благодарумни за напредъ.

Да докараме нашити владци въ сегашнитѣ обстоятелства, бѣше едно превѣсно нѣщо. Народѣтъ щеше да са насърчи, и отъ сѣкъдѣ той щеше да откажи да плати мнимитѣ борчови на грѣцката патріаршія.

На минутата когито турихми подѣ печатѣ вѣстникѣтъ си, научаваме са чи грѣдѣятъ патрикъ и синодѣтъ сполучили отъ

царското правителство щото двамата наши владци да не живѣятъ въ мѣтохѣтъ на Балатъ, чи тѣ трѣбува да живѣятъ другадѣ и ощи да не могѣтъ да служѣтъ никаква божественна литургия.

Прочитаме въ Куріе д'Оріанъ:

„Двамата български владци Т. Т. П. П. Авксентій и Иларіонъ, които царското правителство, по исканіето на грѣцката патріаршія, бѣше испроводило на сюрюнь единѣтъ на Кутая а другіятъ на Бруса, сполучили дозволеніе да си додѣтъ въ Цариградъ.

„Кѣту научили тѣзи новина българскити търговци сѣбрали една сума отъ десѣтъ хлѣди гроша и зели подѣ киріа единъ вапоръ за да доведѣтъ двамата заточени въ градѣтъ ни.

„Миналата недѣля сичко са бѣше приготвило за едно тържественно влѣзуваніе. Нѣ на пристигнуваніето на вапорѣтъ при мостѣтъ, една заповѣдъ отъ А'Али-паша искана отъ грѣцката патріаршія, не дозволи на двамата владци да излѣжатъ отъ вапорѣтъ.

„Вапорѣтъ отплува до Ешилъ Кіошкѣ. Тогива много Българи са стекоха въ конакѣтъ на А'Али-паша и получиха за двамата владци дозволеніето да отидѣтъ на българскіятъ мѣтохъ на Балатъ, нѣ сѣсъ канѣкъ и нощемъ.

„Сѣбранія станали на грѣцката патріаршія относительно за тѣзи двама владци. Много членови отъ синодѣтъ сѣ уплакували, казуватъ, чи патріаршіята не предварила мѣнотити които заврѣщаніето на двамата затворени владци сѣе причини на голѣмата черква било въ сѣщиятъ Цариградъ, било въ цяла България.

„Слѣдствіето на тѣзи разискуванія са вижда да е чи най-напрѣмъ ще пригласѣтъ канонически двамата владци за да са покорѣтъ. Ако откажѣтъ, тогива ще поискатъ отъ царското правителство да ги испроводи пакъ на сюрюнь.

„Единъ владика нарочно определенъ отъ Синодѣтъ хѣдилъ вчера та имъ направилъ първото каноническо пригласяваніе.”

Въ послѣдніятъ си брой Свъѣтникѣтъ за засмѣлъ до уши отъ радостъ за дохожданіето на двамата наши заточени владци, и са уловилъ да избличава сѣсъ навикновенити си лѣжи онова което нѣ рѣкохми въ изглѣдѣтъ на българскити работи относительно за мнимото дохожданіе на заточенити ни владци.

Тъзи лъжи на Свѣтникътъ, ний сми имали случай да му ги забележимъ много пъти и сми го свѣтнували често да са остави отъ мръснѣятъ си занаятъ. Нъ Свѣтникътъ, дадеч да послуша нашити искрени свѣти, дръзнува да слѣдува вѣтхиятъ си занаятъ. Нъ мечката можи ли да си измѣни нравити?

Не рѣкохми напиримѣръ чи заточенити владци немогѣтъ никоги да са помръднатъ отъ мѣстата си, или по-добрѣ тѣ ще си додѣтъ съсъ съчувствието на гръцката патриаршія. Нъ Свѣтникътъ увѣрва чи заточенити владци щели уиѣ да си додѣтъ безъ нѣйното съчувствие. Ще кажи пѣкой чи редакторити на Свѣтникътъ сѣ глѣдали тія нѣща по водити на пѣповити си.

Наистина тія увѣренія бѣха една глупостъ, и глупостъ твѣрдѣ неопростителна отъ страна на редакторити на Свѣтникътъ. Защото заточенити ни владци си дохода, споредъ както рѣкохми, съсъ съчувствието на гръцката патриаршія, и че въ противенъ случай, сиречъ ако неприпознаятъ нѣйната властъ, тѣ пакъ ще са намѣрѣтъ изгонени отъ българскія мѣтохъ.

И за да са убѣдѣтъ нашити читатели нѣка глѣдатъ на събитіята които са случиха на пристигнуватіето на вапорѣтъ който носеше двамата наши владци, събитія които произведоха голѣми посрамленія за българскія народъ.

Редакторити на Свѣтникътъ казуватъ ощи чи ний сми пишели по французки и чи думата консантманъ сми я привѣл съсъ думата съчувствие когито думата консантманъ щяла да кажи съгласіе а не съчувствие.

Това истѣлкуваніе на думата консантманъ съсъ думата съгласіе показува до колко редакторити на Свѣтникътъ познаватъ французскія языкъ, и чи до колко тѣ са прилѣжавали да го научятъ въ училището.

Сѣки види чи думата консантманъ не отговори на думата съгласіе. Защото консантманъ ще кажи да са стори една наклонность къмъ едно нѣщо, а пѣкъ думата съгласіе ще кажи да сподѣлимъ едно нѣщо съсъ другити, което ще кажи на французки конкоръ, асантиманъ.

Прочее ние рѣкохми чи заточенити владци могѣтъ да си додѣтъ съсъ съчувствието на гръцката патриаршія; нъ нѣ съсъ съгласіето споредъ Свѣтникътъ. Въ този случай какъвъ смисълъ можи да даде думата съгласіе??

Въ притурката си отъ понедеѣлникъ редакторити на Свѣтникътъ казуватъ чи интригити на патриаршіята останали безъ цѣль (!?) чи неприятелити на народната причина (!?) са навиха.

Ние молимъ редакторити на Свѣтникътъ да благоизволятъ да ни истѣлкуватъ какво ще са кажи: интригити на патриаршіята останаха безъ цѣль; какво ще кажи: неприятелити ни на народната причина!??

Чудно нѣщо! Ние не мислѣхми да бѣдѣтъ дотолкова пиктоучени редакторити на Свѣтникътъ. Нъ ето ги публично такъвни каквито сѣ дѣйствително.

Слѣдователно тѣ не щѣтъ ли да сторѣтъ добрѣ да отидѣтъ на бебешкото училище да научятъ по добрѣ французскія языкъ та тогизи да ставатъ редактори???

Въ послѣдніятъ си брой, въ Сѣкакви нѣща и новини, ние бѣхми извѣстали, споредъ Бизантисъ, чи вселенскія патриархъ, александрийскія, антиохійскія, и іерусалимскія, синайскія архіепископъ и свѣтогорскія представители, подали едно писмо на Н. В. А'али-паша, министѣръ на външнитѣ работи, въ което доказуваха чи понеже слухъ са билъ распрѣснѣлъ въ чуждити вѣстници какво тѣ били склонили да отстъпѣтъ мѣнастирскити имоти въ Молдо-Влахія и да зематъ една заплата за тѣхъ, тѣ са считатъ длѣжни да изобличѣтъ формално тѣзи мѣлви и да потвѣрждѣтъ чи тѣ нѣма никоги да отстъпѣтъ рѣченити имоти.

Ето какво хортува за този предметъ цариградскія кореспондентивъ на Емпарсіалъ, отъ Змиря:

„Този е втори пътъ отъ кѣту тѣзи патриархи сѣ отправятъ до министѣрътъ на външнитѣ работи за сѣщиятъ въпросъ, който, както е извѣстно, са отнесе въ конференціята на представителити на чуждити сили подписници на парижскія трактатъ. Никой неможи да са противи чи възнагражденіето дадено отъ князъ Куза не заминува дѣйствителната цѣна на имотити въ пѣририя, нъ намиратъ са кѣту безмѣстни постапки напавени при Високата Порта, постапки които иматъ сичката външность да искатъ да на тежѣтъ върху рѣшеніето което ще са земе на това отгоре. Патриархити са виждатъ да сѣ забравили чи, за княжествата, отстъпуваніето на мѣнастирскити имоти, не е единъ въпросъ за пари, нъ едно изискуваніе отъ това което наричатъ причина на земята, Макарь и да съществувѣ началото за неизнасяваніето на притѣжаніето, нъ за общенародна полза, то е съвършенно прѣто и тема сѣкоги исполненіето си.

„Въ сегашніятъ случай, не са касай само за общенародна полза, макарь и да не можимъ да са съмняваме чи тѣзи мѣста, оставени на слобедното обработеніе, сѣ за земята единъ новъ изворъ на богатство, нъ има още да са разглѣда мѣрката за парѣдбата и за общенародното спокойствие застрашени отъ сегашното състояніе на работити.

„Макарь и работити на комисіята да върватъ полка по причина на мѣнотити за изнамираніето на необходимити сенети, общото мнѣніе е чи обиснатата распрѣ ще земи едно рѣшеніе съобразно съсъ рѣшеніето на романскити камари.

„Прочее какви бѣха намѣреніята на посѣтителити на тѣзи имоти? Да правятъ пѣтища за да служатъ за добри дѣла въ земята както и въ другити части на имперіята. Ако сѣ съ срдѣството на възнагражденіето, свѣтити мѣста могѣтъ пакъ да слѣдуватъ мисіята си, защо са отказуватъ на едно спогожденіе толкови потрѣбно? „

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

ТУЛЧА, 25 СЕПТЕМВРІЯ. — Нашіятъ градъ по своето положеніе върху Дунавътъ и

по своята близкостъ до най търговскити сѣкли на Молдо-Влахія, е единъ отъ най-важнитѣ отъ тѣзи частъ на Турція. Въ него много представители отъ чуждити сили са намиратъ. Обикновенно една гимія съсъ топови си стон сѣкоги. Освѣтъ това, Тулча е живѣящето на единъ управителъ на когото властѣта са простира отъ Сулина чакъ до Мачинъ върху Дунавътъ и чакъ до Кюстендже отъ аждѣ моретъ. Направенъ амфитеатрически върху южната страна на Беш-тепе, Тулча са намира на едно много хубаво положеніе, съсъ единъ заливъ по срдѣтата отъ рѣката. Много свѣтъ са намира на скелата и са прави една добра търговія. Неговото населеніе е едно отъ най размѣсенити на Истокъ: освѣтъ Турци, Българи, Московци и Русняци, въ него са намиратъ Власи и Молдовани. Една стотина на германски фамилии живѣтъ въ околностити на Тулча. Полшикити чифути, Гръцити и Ерменцити праватъ почти самата търговска колонія макарь и да са малко на четъ.

Околностити на този градъ сѣ твѣрдѣ плодосни. Въ тѣхъ забележуватъ голѣмото разработеніе на заеретата; и най много житото, мисирити които праватъ главнитѣ жетви, твѣрдѣ често унустощени отъ хѣрсажа които, затворени въ молдо-влашката земя, сполучуватъ да избѣгнуватъ отъ границата и дохождатъ да са вріятъ въ турската земя.

Мѣстнити началства праватъ повторителни усилія за да исчистятъ провинціята отъ тѣзи хѣрсажи, нъ тѣ намиратъ сѣкоги случай да струватъ унустощенія. [Полиціята отъ градѣтъ ни сполучи обаче презъ днѣ си да фани единъ прочутъ хѣрсажнѣ, мѣчителъ на селата, страшило на орачитѣ. Азъ искамъ да ви хортувамъ за Костака Баланъ. Щомъ са затвори, сичкити хора са зарадуваха. Казуватъ чи Костаки Баланъ има огромни суми пари които излязуватъ отъ различни кражби, нъ незнаятъ мѣстата дѣто ги е натѣкалъ, той не са вижда хичъ расположенъ да ги покажи или да ги откѣре. Сега той са намира въ желѣза и са испитува. Въ числото на жертвити си са намира и единъ почтенъ търговецъ Гръкъ на когото Костаки открадна тамамъ четирѣ стотини дукати и други търговецъ чифутинъ убралъ отъ седемъ стотини дукати пакъ отъ сѣщиятъ хѣрсажнѣ. Писмото ми ще стани дълго ако ви кажа сичкити тія които са уплакуватъ отъ него.

Отъ нѣколко дена насамъ врѣмето са измѣни. На топлината отъ горѣ която царуваша до сега, послѣдува единъ твѣрдѣ лошавъ студъ; небето е сѣкоги покрито съсъ облаци, и ние имамхи твѣрдѣ изобилни дъждове. Това лошаво измѣненіе на хавата не направи никаква вѣрда, здравителното състояніе на нашіятъ градъ слѣдува да е отъ дѣнь на дѣнь по задоволително.

Хората отъ писалището на телеграфѣтъ са промѣниха. Г. Дамешино който бѣше главатаръ на това писалище са наименова въ сѣщото качество на Скутари и ще остави сега скоро градѣтъ ни за да отиди на мѣстото си. Г. Пизани стационарънъ отъ сѣщото писалище ще напусни и той градѣтъ ни подиръ малко врѣме за да отиди на Багдадъ дѣто са наименова.

САЛОНИКЪ, 22 СЕПТЕМВРІЯ. — Вчера кждѣто осемъ сахата пристигна тука въпорѣтъ Брусѣ който носеше съсъ себѣ си Н. П. Хюсни-паша новіятъ управителъ на Румели. Кѣту току са запрѣ въпорѣтъ, сичкити консулати издигнаха припорцити си. Въ сѣщото врѣме едно безчетно множество народъ, безъ разлика на чинъ нити на вѣсте, са бѣши

него, хулѣха вообще сичкю български народъ, защо е оставилъ таковъ лошъ човѣкъ да живѣе при черковата.

Ако бѣше са случило, не дай Боже! нѣкой Македонецъ това да учини, требеше безъ друго сосъ хулите си и безчестіето дори до небото да го издигнатъ, и послау у морето да го хвърлятъ. но той като е Българинъ за него нѣма нищо.

Я се чудимъ какъ му не прави баремъ правосъщеннико попъ Панаретъ нѣкое замѣчаніе: но какво замѣчаніе ке му прави, като е облаванъ и той отъ сѣщити страсти.

Колкото за попъ Висаріона мислимъ за излишно да ви пишемъ, защото неговото поведение е познато секому, като ходи по куките да си проси като

Еве Г-не редакторе ваквы се нашите братски работи. Ако би поискалъ нѣкой Македонецъ да се поправатъ тѣхъ безчинни работи, казуватъ Българете, ты немашъ право да искашъ поправленіето на черковата, ты само требе да доходишъ у черкова и да давашъ пары, а тона е наша работа.

Изжкъ що мразатъ Гръците, като ги подражаватъ.

Еве нека видатъ сега нашите Македонцы, нека дохадатъ на черковата наречена на родна да нѣй я богатѣятъ, безъ да иматъ участіе у нищо. Нека познаятъ колко ни милуютъ брайката ни, толко и нѣме да ги милуеме.

Като любопытенъ нѣдѣхъ често да обикалимъ около черковата за да глѣдамъ работити що си чинеха при неа. И така имахъ честта нѣколко пѣти да улезнемъ и у училището за да го видимъ у какво е состоиленіе, не по кажемъ сега за чистотата му каква бѣше до колѣна, но за даскалѣти като ги мръзело сами да предаватъ, уредили си иподидаскалѣти отъ учениците да предаватъ истити матини що ги сами слушатъ: помисли веки каква е наука, Богъ да нѣй е на помощъ; иподидаскалѣти овмы се: Димитрій Николовъ отъ Казанлъкъ предава българска Грамматика; Георги Петровъ отъ Хаской числителница; Христо попъ Тодоровъ отъ Пловдивъ землеописаніе; като се случихъ на преданіето на послѣдно, сосъ сето ми простота познахъ оти незнае и самъ що зборуе, отъ него прочее познахъ каквы се и другыте.

Слушахъ дѣцата жалостно да говоратъ помежду си за учительотъ Павлаки, който нѣмъ предава турски и французки, обаче не билъ зналъ да нѣмъ разяснава на майкинѣио нѣмъ языкъ, и така ги принуждавалъ французките теми да ги праватъ или на турски или на французки, а они жалостныте като незнаятъ нито единю нито другю языкъ. Познай каква е даскалѣти, но другоаче неможе да стане като съществява хатѣръ.

Тоя пусти хатѣръ е турилъ и на Г-на Панарета пловдивскій братучетатъ Евгенія да предава у това училище, който както ми казаха, нищо не знай.

Еве Г-не редакторе, я имахъ още много да ти пишемъ, но оставимъ като се надамъ защо ке се поправатъ сите тѣхъ достоазабележителни грѣшки, и неке стани нужда да се повтаратъ, които не пишемъ съ пристрастіе, но като доброжелателъ на народа и на черковата, съ голѣма скорбъ и жалость ги приказувамъ за поправленіето нѣмъ. — Единъ Македонецъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ 'ИЗГЛѢДЪ.

Европейскити вѣстници слѣдуватъ още да са занимаватъ съсъ франко-италианскіятъ трактатъ. Ето съсъ какѣвъ терпѣнъ хортува върху този предметъ италианскіятъ вѣстникъ ле Танмъ:

Кѣту подписа трактатътъ отъ 15 Септември, французскіятъ императоръ заслужилъ да са мисли ако нѣ кѣту единъ горѣщъ и ревнителенъ пріятель поне кѣту единъ искренъ пріятель на Италия. Чрезъ този актъ, той спичелюва пакъ позиціята която занимаваше преди мирътъ на Вилафранка, и нѣе не са съмнѣваме никакъ щото единъ твърдъ съюзъ да са уздрави срѣщу наскърбителнити присмѣтанія съсъ които источнити европейски сили застрашаватъ слободата на народити.

Ле Дайли Телеграфъ са изражава тѣй за сѣщитъ трактатъ:

Пиемонтезити могатъ да помѣржатъ: въ този народъ е твърде законенъ, той има твърде почетъ за законѣтъ, той има твърде свѣтловидность за да са тури въ противоположность съсъ правителството си и съсъ другити партіи на Италия. Подиръ сичко, зарарѣтъ който му причинява новото спогожденіе на работити е по въображителенъ отъ колкото дѣйствителенъ. Съсъ години, подиръ много изрождения белкимъ, клязовити на швейцарската кѣща ще са обжрнатъ кѣдѣто Пиемонтъ, каквото първити царѣ отъ нашата сегашна династія са обжрнали кѣдѣто Пиемонтъ. Сичкото врѣме което работити могатъ да имъ оставатъ слободно, тѣ ще го употребѣтъ за веихата си земе въ срѣдъ ветхитъ си народъ.

Либералнити вѣстници виждатъ съсъ радостъ принасеніето у Флоренція на съдалището на италианското правителство.

Споредъ вѣстникъ ле Опинионъ національ, Римъ и Папата сѣ оставени за тѣхъ-си. Италия нѣма да нападне и тя нѣма да дозволи щото католическити сили да са намисѣтъ Ако Римъ, подиръ едно ваде което приключеніята могатъ само да отрѣдѣтъ, покажи слободно и ясно здравото си рѣшеніе да не стои повече врѣме столицина безъ области и покорена на една теократическа властъ въ сѣщото срѣце на слободна Италия, правителството на Виктор Емануила неможи освенъ да са приклони предъ самодържавіето на народѣтъ който му даде Флоренція, Парма, Модена и чи французкото правителство неможи да са ури въ противоположность съсъ вселенскитъ възгласъ.

Една кореспонденція отъ Римъ обнародувана въ Переверанца заключава слѣдѣющити подробности.

Миналіятъ четвъртъкъ, подиръ пладия, французскіятъ посланикъ въ Римъ, ходи на Ватиканъ за да извѣсти официално най-напрешъ на Папата, и подиръ на кардиналъ Антонели, трактатътъ отъ 15 Септември. Папата прѣлзъ съсъ една голѣма тишина това съобщеніе; въ нѣ безъ засмѣхулка: той питалъ посланикѣтъ ако съсъ французкото заниманіе наедно ще са свърши и нѣравственината гаранція която императорѣтъ е сѣкоги давалъ на свѣтото съдалище за упавата на свѣтската властъ. Посланикѣтъ отговорилъ чи гаранціята която са е давала на папството е сѣщата гаранція припозната отъ италианското правителство, което са обрѣче да почита земята и властѣта на папата. Тѣй прочее, отговорилъ папата, азъ ос-

тан хъ на расположеніето на Пиемонтъ и на Гарибалда? подиръ това той притурилъ: оставети ми документити: азъ ще ги разглѣдамъ и ще кажъ миѣніето си.

СТЪКАВНИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Ле Пей извѣстява чи Мехмедъ Джемиль-паша, посланикъ на Високата Порта въ Паришъ прѣлзъ отъ царѣтъ на Долнѣти-царщини голѣмѣтъ крѣжъ отъ орденѣтъ на неерландскіятъ лѣонъ.

— Г. Деліро, посланикъ на мексиканскіятъ императоръ при Високата Порта пристигна въ градѣтъ ни миналіятъ петѣжъ.

— Миналата сѣбота, двама хърсѣзи, набедени за убиваніето на единъ попъ, са убѣсѣха при межданѣтъ на Интизанѣтъ. Въ понеделникъ са убѣсѣха още други двама, единѣтъ турчинъ, другитъ грѣкъ, за дѣто бѣха убили преди нѣколко врѣме двѣ жени туркини.

— Пишатъ отъ Белиградъ: — Отворена кѣдѣто свършюваніето на мѣсецъ Августъ на родната скупщина затвори миналата недѣля. Двайсетъ засѣданія добръ четени, таквози е тригодишното строго нѣщо спичелено на сѣрбскіятъ конституціонализъмъ. И какво е направила въ двайсетъ дена вѣтрѣ тѣзи добра скупщина? Тя чу нѣколко слова на министрити, та поклати главата си кѣту знакъ на одобреніе на нѣкои си предложенія и проекти за закони, и тя поиска умоляваніето на тѣхната строгость. Тя свърши кѣту извади памятливого движеніе чи они отъ сѣдницити които упроцаватъ единъ винозникъ да са глѣдатъ кѣту нѣгови съчастници. Увѣрѣватъ чи Черна-Гора са е много шастисала по причината на прикѣснѣваніето на чуждити помощи. Отъ нѣколко дена насамъ почитти не нестасуватъ да ходатъ отъ Цетина на Бѣлградъ и отъ Бѣлградъ на Цетина. Мисля че врѣме е веки да са докажа на тѣзи хора че не е нужно да са възнѣграждава съсъ пари тѣхното добро поведение.

Има адѣтъ когито са събира скупщината, щото министрити, сѣви въ това което са отнася до службата му, да представятъ на събраніето една смѣтка за работити и за активити на управленіето нѣмъ отъ сключваніето насамъ на послѣдното засѣданіе. Азъ пригладѣхъ сичкити тѣхъ рапорти които съставѣтъ почти тригодишния билансъ на княжеството.

Макаръ и да бѣха мѣчни обстоятелства въ които са намѣраше, съсъ единъ бюджетъ който не са въскачува отъ 10 милиона франгъ, Сѣрбія напредна повече въ три години вѣтрѣ отъ колкото другити сѣсѣдни страни които са намѣратъ въ по-пріятни политически и економически условия.

Нови пѣтища са отвориха, мостови са направиха, канали са ископаха, рудници са намѣриха, пощинскити линіи са умоложиха, казарми са съзидана, мѣзи за гаранци на стовити и за зааретата на войската са направиха. освѣтъ това черковити, болницити, училищата и учебнити заведения са умоложиха,

Макаръ и да са държи строга икономія съсъ колко финанѣнти на Сѣрбія са управљаватъ, тя не би могла да посрѣщати сичкити тѣхъ разности, ако князѣтъ не са бѣше постаралъ самичакъ да ги покрива сѣка година кѣту откъсѣва отъ своити приходи значителни суми които даваши за най-голѣмити нужди на царщината. Таквози е навикновеніето което правѣтъ сѣтъ сѣ синѣтъ и наследникѣтъ на Миханла.

— Напрѣшнитъ патрикъ, Г. Антимосъ който са бѣше оттеглилъ на света Гора, пристигна въ столицината.